

Arrestnummer C/ 1345 / 2014
Repertoriumnummer 2014 / 4384
Datum van uitspraak 8 oktober 2014
Rolnummer 2014/CO/531
Notienummer parket-generaal 2014/PGA/2176 2014/VJ11/571

Webamizatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twalfde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000035223-0001-0021-01-01-1

2014/PGA/2176 - 2014/VJ11/571

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1818 1.

geboren te
wonende te
thans wonende te

beklaagde

1819 2.

geboren te
wonende te
thans wonende te

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door mr. Gerald Kindermans,
advocaat bij de balie van Tongeren

1. Ten laste gelegde feiten

te

Als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Op het onroerend goed gelegen te _____, gekadastraerd of geweest zijnde afdeling _____, eigendom van DE EERSTE en DE TWEEDE, voornoemd, ingevolge akte van aankoop door gemeenschap dd 18/12/1964 verleden voor notaris _____ en de _____, eigendom van DE TWEEDE, voornoemd, ingevolge akte van afstand dd. 29/06/1973 verleden voor notaris |

A.

Op de hiernavolgende tijdstippen, de hiernavolgende wederrechtelijk uitgevoerde werken, handelingen en wijzigingen te hebben uitgevoerd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen, te weten:

I.

Op niet nader te bepalen datum, tussen 1 januari 2007 en 2 oktober 2009, de feiten de uiting zijnde van eenzelfde opzet,

- Een vijver te hebben aangelegd van ca. 5 m x ca. 20 m zonder oeverversteviging
- Vrachtwagens en allerlei machines te hebben geplaatst achteraan het terrein

II.

Op niet nader te bepalen datum, tussen 1 oktober 2008 en 2 oktober 2009,

Een betonnen dek te hebben aangelegd met een oppervlakte van ca. 20 m x ca. 30 m, dienstig als parkeerplaats voor vrachtwagens

III.

Op niet nader te bepalen datum, tussen 1 juli 2009 en 2 oktober 2009,

Het terrein ca. 30 cm te hebben opgehoogd met geel zand en een zandpiste te hebben aangelegd over een oppervlakte van ca. 30 m x ca. 40 m, dienstig als looppiste voor de paarden. De looppiste is afgesloten met een betonnen omheining.

┌ PAGE 01-00000035223-0003-0021-01-01-4 ─┐

B.

Tussen 15 mei 2006 en 18 januari 2012, de feiten de uiting zijnde van eenzelfde opzet,

- Een landbouwloods in gebruik te hebben genomen als manège
- Beplanting niet te hebben uitgevoerd
- Een varkensstal van 10,25 m x 35 m niet te hebben afgebroken

in strijd met de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning dd. 15 mei 2006.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, §1, 146, 1° - 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk:
  - * het afbreken en verwijderen van het betonnen dek van ca. 20 m x ca. 30 m
  - * het verwijderen van de zandpiste en de ophoging van het terrein en de betonnen afsluiting
  - * het verwijderen van de vijver zonder oeeverversteving
  - * het verwijderen van de vrachtwagens en machines

inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein

- bouwwerken of aanpassingswerken uit te voeren, namelijk:
  - * het omvormen van de manège naar een landbouwloods met landbouwfunctie en de uitvoering van de voorziene beplanting conform de stedenbouwkundige vergunning van 15 mei 2006
  - * het afbreken en verwijderen van de varkensstal van ca. 10,25 m x ca. 35 m

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

overgeschreven te Hasselt, tweede hypotheekkantoor, op 9 juli 2012

Ref. 071-T-09/07/2012-07434

Ontvangen: 99,41 euro

De bewaarder (get) L. Van Werde

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 7 mei 2014 door beide beklaagden tegen al de schikkingen
- op 7 mei 2014 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen, uitgezonderd de burgerlijke belangen, tegen beide beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 22 april 2014 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, kamer 13, waarbij beslist werd:

OP STRAFGEBIED

Verklaart de ingestelde strafvordering ontvankelijk.

Eerste beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt eerste beklaagde | voor de tenlasteleggingen A en B samen tot een geldboete van 500,00 euro x 45 opdecimen (x 5,5), gebracht op 2750 euro of 90 dagen vervangende gevangenisstraf.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Legt aan elk van de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt tweede beklaagde voor de tenlasteleggingen A en B samen tot een geldboete van 500,00 euro x 45 opdecimen (x 5,5), gebracht op 2750 euro of 90 dagen vervangende gevangenisstraf.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro.

Legt aan elk van de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro

*

Verwijst de veroordeelden solidair tot de kosten van de publieke vordering, tot op heden begroot op de som van 156,96 euro.

Zegt voor recht dat melding van het vonnis zal worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het tweede hypotheekkantoor te Hasselt onder ref. 071-T-09/07/2012 - 07434.

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 6.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

OVER DE HERSTELVORDERING

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en in de volgende mate gegrond:

Beveelt op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur

┌ PAGE 01-00000035223-0006-0021-01-01-4 ┐

- het herstel van de plaats in de vorige toestand door het verwijderen van de vijver zonder oeverversteving en het verwijderen van vrachtwagens en machines
- het uitvoeren van bouwwerken of aanpassingswerken door het omvormen van de manège naar een landbouwloods met landbouwfunctie en de uitvoering van de voorziene beplanting conform de stedenbouwkundige vergunning van 15 mei 2006.

Beveelt dat beklaagden binnen een termijn van 10 maanden, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van art.1385 bis Ger.W:

- de vijver zonder oeverversteving en de vrachtwagens en machines verwijderen
- de manège naar een landbouwloods met landbouwfunctie om vormen en de voorziene beplanting uitvoeren conform de stedenbouwkundige vergunning van 15 mei 2006,

onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering van het vonnis kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op eerste en tweede beklaagden.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 10.09.2014.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusie en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

┌ PAGE 01-00000035223-0007-0021-01-01-4 ┐

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Verjaring

De eerste rechter heeft terecht geoordeeld dat de strafvordering, ingesteld bij dagvaarding d.d. 06.07.2012, tijdig werd ingeleid en derhalve niet verjaard is.

Het hof verwijst ter zake naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op blz. 6 van het bestreden vonnis, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

De bewering van beklaagden in hun beroepsconclusie dat alle betichtingen in feite bouwovertradingen vermelden die volstrekt verjaard zouden zijn, gezien ze niet in de laatste 10 jaar voor het opstellen van het proces-verbaal d.d. 02.10.2009 tot stand zouden zijn gekomen, wordt tegengesproken door de inhoud van hun eigen verklaringen d.d. 22.10.2009 (stukken 28 en 29), waarin beklaagden bevestigden dat zij de thans geviseerde werken zelf hebben uitgevoerd als volgt:

- de manege: *"ongeveer 1 jaar in gebruik"*
- het betonnen dek: *"is er sedert 1 jaar"*
- de zandpiste: *"is sedert 3 maanden aangehoogd"*
- de vijver: *"is er sedert een 2-tal jaren"*
- de machines en vrachtwagens: *"het plaatsen ervan op ons geleg, staan er sedert een 2-tal jaren"*.

De stelling van beklaagden dat de door hen op 22.10.2009 afgelegde verklaringen *"volkomen foutief"* zouden zijn, en dat zij zich zelfs niet kunnen herinneren dat een dergelijke verklaring werd afgelegd, is volkomen ongeloofwaardig.

Ten onrechte houden beklaagden voor dat het niet uitvoeren van de beplanting (tweede gedachtestreepje van tenlastelegging B.) verjaard zou zijn, hierbij verkeerdelijk verwijzend naar de bouwvergunning d.d. 21.04.1999 (stuk 11). Het aanleggen van de beplantingen was echter opgelegd als voorwaarde in de stedenbouwkundige vergunning d.d. 15.05.2006 (stuk 6) tot het bouwen van een paardenstal, waardoor het misdrijf dient gesitueerd te worden op 16.05.2008, zijnde 2 jaar na de aflevering van de stedenbouwkundige vergunning d.d. 15.05.2006.

De verjaring voor de feiten sub B. werd rechtsgeldig gestuit door het proces-verbaal van terechtzitting van de eerste rechter d.d. 05.03.2013.

De strafvordering is derhalve niet verjaard.

4.3. Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, en rekening houdend met de inhoud van het strafdossier, dient de datumbepaling van de feiten voor de tenlastelegging B. gepreciseerd te worden als volgt:

- *"tussen 15 mei 2008 en 1 november 2008"* voor het in gebruik te hebben genomen van een landbouwloods als manege (eerste gedachtestreepje van tenlastelegging B.), rekening houdend met de verklaringen van beklaagden d.d. 22.10.2009;
- *"op 16 mei 2008"* voor het niet uitvoeren van de beplanting en voor het niet afbreken van de varkensstal van 10,25 m x 35 m (tweede en derde gedachtestreepjes van tenlastelegging B.), zijnde 2 jaar na de aflevering van de stedenbouwkundige vergunning d.d. 15.05.2006.

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

4.4. Motivering ten gronde

4.4.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven sub A.I., A.II., A.III. en B. en zoals gepreciseerd voor wat betreft de datumbepaling van de feiten voor de tenlastelegging B., bewezen gebleven, met uitzondering van de betonnen omheining rond de looppiste vermeld sub A.III. waarvoor beklaagden worden vrijgesproken.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen, en – mede in antwoord op de beroepsconclusie van beklaagden – wordt aangevuld als volgt.

2. algemeen.

Met betrekking tot een aantal geïsoleerde constructies stellen beklaagden zich de vraag of de betichtingen nog wel *“overeind blijven”*, daarbij verwijzend naar de inmiddels uitgevoerde aanpassingswerken en naar het namens beklaagden ingediende regularisatiedossier.

Het feit dat beklaagden voor bepaalde constructies overgingen tot afbraak of tot het uitvoeren van aanpassingswerken, waardoor de desbetreffende herstellingsvordering geheel of gedeeltelijk zonder voorwerp is geworden, verandert echter niets aan de strafbaarheid van de vervolgte handelingen tijdens de weerhouden incriminatieperiode.

Evenmin is de door beklaagden ingeleide procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen relevant voor de beoordeling van de thans voorliggende strafvordering.

3. tenlastelegging A.I., eerste gedachtestreepje: aanleggen vijver zonder oeverversteving

Voor wat betreft de weerhouden incriminatieperiode (*“tussen 01.01.2007 en 02.10.2009”*), verwijst het hof naar de inhoud van de verklaringen van beklaagden d.d. 22.10.2009 (stukken 28 en 29), waarin zij uitdrukkelijk bevestigden dat de vijver *“er sedert een 2-tal jaren is”*.

De materialiteit van de inbreuk wordt bewezen door het proces-verbaal van vaststelling d.d. 02.10.2009 van het Agentschap Inspectie RWO (stuk 26), waaruit blijkt dat er tussen woning nr. 7 en de zandpiste een vijver is aangelegd met afmetingen van ongeveer 5 m x 20 m zonder oeverversteving.

Beklaagden bewijzen niet dat de vijver inmiddels volledig werd aangepast conform de hemelwaterverordening van de Vlaamse Overheid. Uit de door beklaagden neergelegde foto's blijkt dat er riet werd geplant in de vijver, hetgeen echter niet wegneemt dat de vijver nog steeds bestaat.

4. tenlastelegging A.I., tweede gedachtestreepje: plaatsen van vrachtwagens en machines op het terrein

Uit het proces-verbaal van vaststelling d.d. 02.10.2009 van het Agentschap Inspectie RWO (stuk 26) blijkt dat rond de 2 achterste loodsen (gelegen achter de paardenstal/landbouwloods) vrachtwagens en allerlei machines stonden, dewelke aan de zoon van beklaagden zouden toebehoren, dewelke een bedrijf in grondwerken uitbaat.

Deze inbreuk wordt door beklaagden uitdrukkelijk erkend in hun eigen verklaringen d.d. 22.10.2009 (stukken 28 en 29) en in hun beroepsconclusie op blz. 5 onderaan.

Beklaagden houden in hun beroepsconclusie voor dat na het opstellen van genoemd proces-verbaal en na de tussenkomst van architect , onmiddellijk het nodige werd gedaan om deze vrachtwagens definitief te verwijderen, zodat er geen sprake meer zou zijn van een bestemmingswijziging van de leegstaande bedrijfsgebouwen naar berguimtes voor het grondwerkersbedrijf.

Tijdens een navolgende controle d.d. 10.01.2014 werd echter vastgesteld dat er nog diverse bedrijfsvoertuigen geparkeerd staan op het terrein, en de bewering dat dit louter te maken had met wegeniswerken die aan de overkant van de straat werden uitgevoerd, wordt tegengesproken door de bij het navolgend proces-verbaal van vaststelling d.d. 10.01.2014 gevoegde foto's waarop duidelijk bedrijfsvoertuigen met het opschrift ' ' te zien zijn.

5. tenlastelegging A.II.: aanleggen van een betonnen dek met oppervlakte van ongeveer 20 m x 30 m, dienstig als parkeerplaats voor vrachtwagens

Voor wat betreft de weerhouden incriminatieperiode ("*tussen 01.10.2008 en 02.10.2009*"), verwijst het hof naar de inhoud van de verklaringen van beklaagden d.d. 22.10.2009 (stukken 28 en 29), waarin zij uitdrukkelijk bevestigden dat het betonnen dek "*er sedert 1 jaar is*".

De materialiteit van de inbreuk wordt bewezen door het proces-verbaal van vaststelling d.d. 02.10.2009 van het Agentschap Inspectie RWO (stuk 26), waaruit blijkt dat er achter de "bestaande varkensstal af te breken" en de bijenhål een betonnen dek werd aangelegd met een oppervlakte van ongeveer 20 m x 30 m.

Het feit dat het betonnen dek inmiddels werd opgebroken en het puin werd verwijderd, verandert niets aan de strafbaarheid van de inbreuk voor de weerhouden incriminatieperiode.

6. tenlastelegging A.III.: ophoging terrein ca. 30 cm en aanleggen zandpiste over een oppervlakte van ongeveer 30 m x 40 m, dienstig als looppiste voor paarden, afgesloten met een betonnen omheining

Voor wat betreft de weerhouden incriminatieperiode ("*tussen 01.07.2009 en 02.10.2009*"), verwijst het hof naar de inhoud van de verklaringen van beklaagden d.d. 22.10.2009 (stukken 28 en 29), waarin zij uitdrukkelijk bevestigden dat de zandpiste "*er sedert 3 maanden is aangehoogd*".

De materialiteit van de inbreuk wordt bewezen door het proces-verbaal van vaststelling d.d. 02.10.2009 van het Agentschap Inspectie RWO (stuk 26), waaruit blijkt dat links achter het terrein over een oppervlakte van ongeveer 30 m x 40 m werd opgehoogd (ca. 30 cm) met geel zand en gebruikt wordt als looppiste voor paarden. Er staan hindernissen opgesteld.

Op basis van art. 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16.07.2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, is er geen stedenbouwkundige vergunning vereist voor de betonnen omheining rond de looppiste, zodat beklaagden op grond van art. 2 Sw. worden vrijgesproken voor dit gedeelte van tenlastelegging A.III.

Het feit dat de terreinophoging en de zandpiste inmiddels werden verwijderd, verandert niets aan de strafbaarheid van de inbreuk (met uitzondering van de betonnen omheining) voor de weerhouden incriminatieperiode.

7. tenlastelegging B., eerste gedachtestreepje: een landbouwloods in gebruik te hebben genomen als manege

Voor wat betreft de weerhouden incriminatieperiode zoals thans gepreciseerd ("*tussen 15.05.2008 en 01.11.2008*"), verwijst het hof naar de inhoud van de verklaringen van beklaagden d.d. 22.10.2009 (stukken 28 en 29), waarin zij uitdrukkelijk bevestigden dat de manege "*ongeveer 1 jaar in gebruik*" is.

De materialiteit van de inbreuk wordt bewezen door het proces-verbaal van vaststelling d.d. 02.10.2009 van het Agentschap Inspectie RWO (stuk 26), waaruit blijkt dat de

landbouwloods gebruikt wordt als manege, en dat in het achterste gedeelte van de loods een bureelcontainer werd geplaatst, alsmede 2 demonteerbare paardenboxen.

De bewering van beklaagden in hun beroepsconclusie dat er geen sprake meer zou zijn van een bestemmingswijziging van de leegstaande bedrijfsgebouwen, noch dat er sprake zou zijn van enige exploitatie als manege, wordt tegengesproken door de navolgende controle d.d. 10.01.2014, waaruit blijkt dat de landbouwloods nog steeds geen landbouwfunctie heeft, en er nog steeds een grote binnenrijbak en 18 paardenboxen aanwezig zijn, hetgeen duidt op een gebruik binnen de recreatieve sfeer.

8. tenlastelegging B., tweede gedachtestreepje: beplanting niet te hebben uitgevoerd

De materialiteit van de inbreuk wordt bewezen door het proces-verbaal van vaststelling d.d. 02.10.2009 van het Agentschap Inspectie RWO (stuk 26), waaruit blijkt dat de voorziene beplanting niet was uitgevoerd.

In hun beroepsconclusie erkennen beklaagden op blz. 7 overigens dat er nog een gedeelte van de beplanting ("*de onderbegroeiing in streekeigen beplanting*") in het eerstvolgend plantseizoen dient te worden gerealiseerd, zodat de inbreuk bewezen is. Tijdens een navolgende controle d.d. 10.01.2014 werd trouwens vastgesteld dat de beplanting slechts zeer beperkt werd uitgevoerd.

9. tenlastelegging B., derde gedachtestreepje: een varkensstal van 10,25 m x 35 m niet te hebben afgebroken

De materialiteit van de inbreuk wordt bewezen door het proces-verbaal van vaststelling d.d. 02.10.2009 van het Agentschap Inspectie RWO (stuk 26), waaruit blijkt dat de stal in grijze betonblokken "*tot op heden*" in stand werd gehouden en werd gebruikt voor het stockeren van brandhout.

Tijdens een navolgende controle d.d. 10.01.2014 werd vastgesteld dat de varkensstal inmiddels verwijderd werd en de afbraakmaterialen werden afgevoerd, hetgeen echter niets aan de strafbaarheid van de inbreuk voor de weerhouden incriminatieperiode.

10. plaatsbezoek

In hun beroepsconclusie vragen beklaagden dat het hof zich ter plaatse zou begeven, teneinde kennis te kunnen nemen van de resterende gebouwen en constructies, evenals van de situatie van de vijver.

Rekening houdend met de inhoud van het strafdossier, en in het bijzonder met het navolgend proces-verbaal van vaststelling d.d. 10.01.2014 met de bijgevoegde foto's, en met de door beklaagden voorgelegde stukken, acht het hof zich – ook zonder plaatsbezoek – voldoende ingelicht om te kunnen oordelen over de strafvordering en de herstelvordering.

11. straftoemeting

De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A.I., A.II., A.III. (met uitzondering van de betonnen omheining) en B. (zoals thans gepreciseerd wat betreft de datumbepaling) zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beide beklaagden,
- hun blanco strafblad, waardoor zij nog in aanmerking komen voor de gunst van uitstel of opschorting,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een halsstarrige miskennis van de regelgeving inzake stedenbouw,
- de vaststelling dat na meerdere controles ter plaatse, nog steeds niet alle constructies in regel zijn gebracht.

Daarom werd aan de beide beklaagden door de eerste rechter om oordeelkundige redenen, beaamd en overgenomen door het hof, een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd in de vorm van een geldboete van 500 EUR elk, te vermeerderen met de opdecimen en aldus gebracht op 2.750 EUR elk of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen elk.

Deze effectieve geldboete moet de beide beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hen leren de regelgeving inzake stedenbouw strikt te respecteren.

Het hof gaat niet in op het verzoek van de beklaagden tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om de beklaagden afdoende te wijzen op

hun maatschappelijke beperkingen en verplichtingen. Beklaagden tonen evenmin aan dat de oplegging van een geldboete, hun toekomst op een overdreven wijze zou hypothekeren.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

4.4.2. De herstellvordering

In tegenstelling tot hetgeen beklagden in hun beroepsconclusie op blz. 12 voorhouden, dient de herstellvordering niet volledig afgewezen te worden.

Bij schrijven van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur d.d. 17.03.2014 werd de herstellvordering niet gehandhaafd met betrekking tot een aantal constructies, doch werd de herstellvordering gehandhaafd met betrekking tot de overige constructies.

Ter terechtzitting van het hof d.d. 10.09.2014 werd deze aldus beperkte herstellvordering gehandhaafd door het Openbaar Ministerie.

De herstellvordering met betrekking tot de betonnen omheining rond de loop piste is ongegrond gelet op de vrijspraak voor deze feiten.

Op basis van de inhoud van het navolgend proces-verbaal van vaststelling d.d. 10.01.2014 met de bijgevoegde foto's, zoals bevestigd door het Agentschap Inspectie RWO ..... in haar schrijven d.d. 17.03.2014 (stuk 9 bundel beklagden), heeft de eerste rechter weliswaar terecht vastgesteld dat de herstellvordering zonder voorwerp is voor wat betreft de volgende constructies:

- een betonnen dek met een oppervlakte van ca. 20 m x 30 m, dienstig als parkeerplaats voor vrachtwagens;
- de ophoging van het terrein met ca. 30 cm, de aangelegde zandpiste met een oppervlakte van ca. 30 m x 40 m dienstig als loop piste voor paarden;
- de varkensstal van 10,25 m x 35 m.

Rekening houdend met de vaststellingen zoals opgenomen in het navolgend proces-verbaal van vaststelling d.d. 10.01.2014, heeft de eerste rechter op oordeelkundige gronden, dewelke door het hof worden beaamd en overgenomen, de herstellvordering deels gegrond verklaard, namelijk in zoverre deze betrekking heeft op de plaats te herstellen in de vorige toestand door:

- het verwijderen van de vijver zonder oeversversteving;

- het verwijderen van de vrachtwagens en machines van het terrein;
- het omvormen van de manege naar een landbouwloods met landbouwfunctie;
- het uitvoeren van de voorziene beplanting conform de stedenbouwkundige vergunning d.d. 15.05.2006;

De omstandig gemotiveerde herstelvordering van 22.03.2011 is – voor wat betreft de constructies waarvoor de herstelvordering thans niet zonder voorwerp is – zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op 06.05.2011 een eensluidend advies, hetgeen een herneming was van haar eensluidend advies d.d. 23.04.2010 (beslissingsnummer 3170).

Dat beklaagden er louter een andere visie op na houden is niet dienend en de ingeroepen beweringen als zouden een aantal constructies volledig verwijderd zijn en de betichtingen volledig verjaard, zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt de herstelvordering, zoals gesteld en gehandhaafd, voor de beklaagden geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

Het is niet de rechter die de aard van de herstelmaatregel bepaalt, noch dient hij te oordelen over de opportuniteit ervan.

De termijn voor het herstel werd, gelet op de omvang van de nog resterende werken, door de eerste rechter terecht bepaald op 10 maanden, dewelke zullen lopen vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het hof gaat niet in op het verzoek van beklaagden om een langere hersteltermijn toe te kennen gezien een dergelijke lange termijn een wederrechtelijke toestand zou gedogen. Er is geen reden om een langere hersteltermijn te rechtvaardigen.

Om reden dat beklaagden tot op heden niet vrijwillig zijn overgegaan tot integrale uitvoering van de herstelvordering, heeft de eerste rechter eveneens terecht een dwangsom opgelegd van 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 van het Strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93, 146, 149.§§1 en 1/2, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1., 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986

- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Preciseert de datumbepaling van de feiten voor de tenlastelegging sub B. als volgt:

- *“tussen 15 mei 2008 en 1 november 2008”* voor het in gebruik te hebben genomen van een landbouwloods als manege (eerste gedachtestreepje van tenlastelegging B.);
- *“op 16 mei 2008”* voor het niet uitvoeren van de beplanting en voor het niet afbreken van de varkensstal van 10,25 m x 35 m (tweede en derde gedachtestreepjes van tenlastelegging B.);

Verklaart de beide beklaagden niet schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A.III., in zoverre ze betrekking hebben op het oprichten van een betonnen omheining rond de looppiste, spreekt hen hiervan vrij en ontslaat hen van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart de beide beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A.I., A.II., A.III. behoudens voor wat betreft het oprichten van een betonnen omheining rond de looppiste, en B. zoals aangepast qua tijdsbepaling;

Veroordeelt de beide beklaagden voor deze vermengde feiten sub A.I., A.II., A.III. behoudens voor wat betreft het oprichten van een betonnen omheining rond de looppiste, en B. zoals

aangepast qua tijdsbepaling IEDER tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Verplicht IEDER van de beide beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldadaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan IEDER van de beide veroordeelden een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Wat betreft de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk;

Verklaart de herstellvordering ongegrond met betrekking tot de betonnen omheining rond de looppiste;

Stelt vast dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is geworden met betrekking tot:

- een betonnen dek met een oppervlakte van ca. 20 m x 30 m, dienstig als parkeerplaats voor vrachtwagens,
- de ophoging van het terrein met ca. 30 cm, de aangelegde zandpiste met een oppervlakte van ca. 30 m x 40 m dienstig als looppiste voor paarden,
- de varkensstal van 10,25 m x 35 m;

Beveelt beklaagden solidair de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het verwijderen van de vijver zonder oeversversteving,
- het verwijderen van de vrachtwagens en machines van het terrein,
- het omvormen van de manege naar een landbouwloods met landbouwfunctie,
- het uitvoeren van de voorziene beplanting conform de stedenbouwkundige vergunning d.d. 15.05.2006,

binnen de termijn van TIEN MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 10 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundig inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van HONDERDVIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 300,33 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

P. Buyle voorzitter

L. Knapen raadsheer

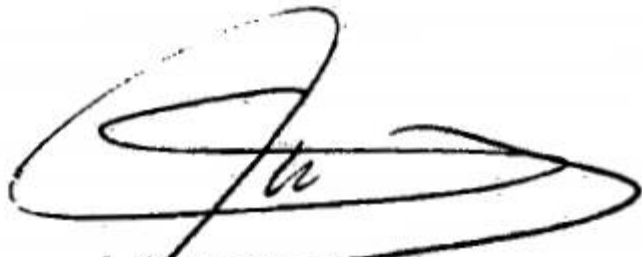
J. Daenen raadsheer

en in openbare terechtzitting van 8 oktober 2014

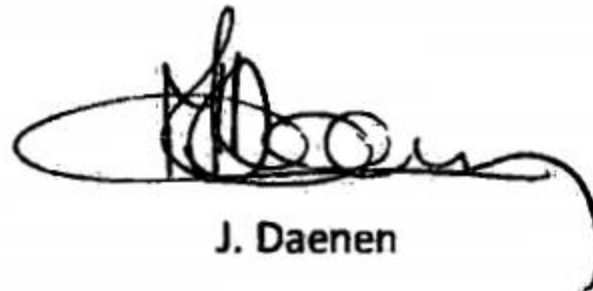
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Daenen

L. Knapen

P. Buyle

